

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Emigrantlitteraturen (1872)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 144. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992359423536.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

«Hvorfor er store Evner en Ulykke? Hvorfor har de forhindret mig i at blive elsket? Vil han hos en anden Kvinde finde mere Aand, mere Sjæl, mere Ømhed end hos mig? Nej, han vil finde mindre, og han vil være tilfreds, thi han vil føle sig i Overensstemmelse med Samfundet. Hvilke unaturlige Glæder, hvilke unaturlige Kvaler det skænker! Overfor Solen og Stjernehimlen føler man kun Trang til at elske hinanden og føle sig hinanden værdig, men Samfundet, Samfundet, hvor gør det Hjertet haardt og Aanden letsindig, hvor bringer det En til at leve blot for hvad man vil sige om os! Hvis Menneskene en Dag mødte hverandre, hver for sig befriede fra det Tryk, som Alle udøver paa hver Enkelt, hvilken ren Luft vilde da trænge ind i Sjælen, hvormange nye Ideer, hvormange sande Følelser vilde ikke forfriske! - Modtag da min sidste Hilsen, du mit Fødeland!» udbryder Corinna i sin Svanesang til Ære for Rom - og man føler den Landsforvistes Bitterhed og Selvfølelse overfor Napoleou i disse Ord: «Du har indrømmet mig Hæder, du frisindede Folk, der ikke forviser Kvinderne fra dit Tempel, ikke ofrer det udødelige Talent paa en forbigaaende Skinsyges Alter, men altid har Bifaldsraab for Geniet, naar du ser det stige. Du véd at det er en Sejrherr uden Overvundne, en Erobrer uden Bytte, der øser af Evigheden for at berige Tiden!»